

bedring — jeg indrømmer selv, at der er saadanne —, men, naar man nu foretog saadanne enkelte smaa Forbedringer, da vilde man være fristet til ved samme Leilighed at medtage andre Forbedringer, og i saa Fald kunde disse Forbedringer let løbe op til et større Tal, og derunder kunde der da atter let skjule sig Noget, som kunde fremkalde Modsigelse paa et andet Sted. Jeg kan derfor ikke nægte, at det, som jeg maa betragte som det Æsteligste, er, naar der ikke er overvæsende Grunde til at foretage Forandringer i Lovforslaget, at blive staaende ved det, saaledes som det er, som Betingelse for, at man overhovedet kan vente, at det vil blive til Lov.

Borgen: Med Hensyn til hvad den høitærede Minister yttrede, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at, naar han ansøgte en længere Vei til Skolen som Grund til, at man maaskee kunde finde sig foranlediget til hellere at opføre en ny Skole, for at forferte Veien for enkelte Skolebøgende, end at udvide den gamle Skole, saa er der dog her kun Spørgsmaal om det samme Skoledistrict, og Veien vil jo i Regelen ikke blive længere for nogen af de til Districtet hørende Skoleelever, end den tidligere har været, fordi et nyt Bærelse kommer til. Det forekommer mig derfor, at denne Grund ikke kan give Anledning til at foretage denne Forandring. Opførelsen af en ny Skole istedetfor Udvidelsen af en anden, maa jeg i Regelen ansee for at være saa urigtig, at jeg i det Hele maa ønske det holdt udenfor Loven, tilmed da jeg antager, at Skolevæsenets ringe Udvikling paa Landet ikke udelukkende skyldes, at man har taget økonomiske Hensyn. At økonomiske Hensyn skulde gjøre sig gjældende for at vælge det Alternativ, jeg helst ønskede at fastholde, kan man heller ikke med Sikkerhed vide, da der i Sognesforstanderskabet kan være vægtige Stemmer, som uden tilstrækkelig Grund ere istand til at lede til et andet Resultat. At man af Hensyn til en Lærer, som just for Tiden er ved en Skole, skulde beslutte sig til Forholdsregler af en saa gennemgribende Natur, det forekommer mig at være at lægge for megen Vægt paa en momentan forbigaaende Til-

stand, hvor der er Spørgsmaal om en Foranstaltning, som vil have Varighed langt ud over den enkelte Mands Embedsvirksomhed. Da imidlertid den høitærede Minister i det Hele yttrede Ønske om, at hverken denne eller nogen anden Forandring maatte foregaae i Loven, da han, som jeg ogsaa vil indrømme, ikke kan vide, hvorledes den Modtagelse vil være, som den vil finde i det andet Thing, og da jeg, som sagt, ikke ønsker at lægge nogen Hindring i Veien for, at Loven kan komme ud, saa vil jeg heller ikke inhæriere dette mit Forslag, men vil tage det tilbage ligesom det andet, da det desuden væsentligt er stillet for at afsjælpe en Misliighed, som jeg tror vil finde Sted, men som den høitærede Minister maaskee ad anden Vei vil see sig istand til at fjerne.

Formanden: Det af den 3die Landstingsmand for 2den Kreds (Borgen) stillede Ændringsforslag til § 1 er taget tilbage. Jeg veed ikke, om Nogen optager det? (Opfordring); det er saaledes bortfaldet.

Tilbagetagelsen af det andet Forslag af den samme Landstingsmand skal blive anmærket, naar det Afsnit af Lovforslaget kommer under Forhandling, hvortil det hører.

Bloch: Maa jeg tillade mig at gjøre den høitærede Formand opmærksom paa, at samtlige mine mindre Forslag ere tilbagetagne tilligemed Hovedforslaget, da de alle staae i en nærmere eller fjernere Forbindelse dermed, og at altsaa ogsaa mit Ændringsforslag til § 1 er taget tilbage.

Formanden: Da den ærede Landstingsmands Hovedforslag under Capitel 1 var under Forhandling, forstod jeg ikke rettere, end at Tilbagetagelsen ikke gjaldt dette Forslag. Efter den nu givne Oplysning skal jeg forhøre, om Nogen optager det saaledes foreslåede Ændringsforslag (Opfordring); det er altsaa bortfaldet.

Derefter fattes Lovforslagets Cap. 1 § 1 (See Anhang Sp. 625) under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.